

EL FEMINISME ÉS LA CURA: CONTAGIA'T, PROPAGA'L. VACUNA'T CONTRA EL MASCLISME

Definim “**pandèmia**” com la propagació mundial d’una malaltia, s’expandeix pel món i la majoria de les persones no tenen immunitat contra ella. La fi principal és eradicar-la per mitjà d’una vacuna com va ocórrer amb la verola. El VIH, després d’una propagació ràpida i una conscienciació d’hàbits sexuals sense risc de transmissió o donant disponibilitat d’injeccions segures a drogodependents, ha disminuït en contagis.

El COVID-19, la nostra pandèmia sanitària actual més lesiva, està matant i infectant a milions de persones al món i laboratoris de molts països busquen amb desesperació una vacuna que ajudi a eradicar-lo.

Les desigualtats i violències contra les dones són una pandèmia des de temps immemorables, la seva vacuna és social i no es necessiten grans quantitats de diners per a invertir en ella. Els comportaments socials estan predeterminats per ideologies ocultes que són difícils de detectar, creences que aparentment no estan relacionades, però interaccionen involuntàriament. Sembla paradoxal, però podem criticar una conducta masclista i continuar a un sistema que la reprodueix. El sistema patriarcal és ampli i a vegades subtil, difícil de detectar en alguns casos, però impregna el nostre dia a dia i a vegades, de tal manera, que és difícil percebre el pòsit masclista a algunes societats que s’autodefinixen igualitàries, com la nostra.

És curiós que quan parlem de països amb polítiques importants en igualtat de gènere trobam en tercer lloc a Finlàndia darrere d’Islàndia i Noruega. Doncs bé, és el primer país europeu amb major nivell de violència de gènere: en països com Finlàndia el nivell de violència de gènere es situa al voltant del 47%, dada alarmant sobretot si es compara amb les dades d’Espanya d’un 22%, però realment, són aquests països d’Europa els que tenen major violència de gènere? No és així, sinó que les dones, emparades per lleis reals que les protegeixen de veritat, fan el pas a la denúncia molt més segures i sabent que les Administracions les emparen. Això ens demostra que les lleis en igualtat són necessàries i només es poden desenvolupar amb èxit a una societat que experimenti canvis profunds que comencen en la família, i continuen a les escoles i mitjans de comunicació escrits i audiovisuals. És evident que els models de “masculinitat”, malgrat el que ens diuen, no han canviat gens. És important i necessari que compreguem, analitzant aquest gran problema, que lluny de minvar es va perpetuant en el temps.

Si ens centram a Espanya, trobam que a les estadístiques que estudien les polítiques en igualtat se la qualifica amb bona nota, però, paradoxalment, són pocs els avanços reals que trobam en matèria d’igualtat als darrers anys. Les dones continuen realitzant de mitjana més tasques domèstiques comparades amb les dels seus companys homes, a pesar que les dones cada vegada estan més inserides al món laboral. També trobam una esclatxa de gènere a la vida pública i política malgrat la legislació que existeix d’equilibri de gènere a les llistes electorals. Espanya no avançarà en la lluita contra les **violències masclistes** si no arriba a conscienciar la seva societat que aquestes són un problema públic estructural. En general, Europa “avança lenta en igualtat”, denuncia l’Institut Europeu d’Igualtat de Gènere. La seva directora, Virginija Langbakk, assenyala que “anam per bon camí, però ens queda molt”.

Si ens plantejam: **per què no desapareix el masclisme?** Podem trobar la resposta si trobam qui es beneficia d’un sistema patriarcal i capitalista.

És un contrasentit que ben entrat al segle XXI continuem explicant i justificant el que significa “**feminisme**”: és l’eina que lluita contra les desigualtats que sofrim les dones i indaga en les seves causes i les seves solucions per a aconseguir una societat més igualitària. És el que cada **8 de març** les dones volem fer veure als carrers, any rere any, a més de reclamar la nostra llibertat sexual, seguretat i integritat física. Lluita que no veu una fi, perquè estam “molt fartes” que no només no vegem la igualtat real, ni la integritat física, ni el respecte que ens mereixem com a persones... sinó que tots els anys hi ha motius per a sortir als carrers a mostrar la nostra indignació per les nostres companyes que sofreixen violències masclistes en qualsevol de les seves manifestacions o per les que ja no estan, perquè han estat víctimes d’una societat patriarcal.

És una **epidèmia omnipresent** a tots els estrats socials i des de la **Secretaria de la Dona de l’STEI Intersindical i l’Organización de Mujeres de la Confederación Intersindical** apostam per “**una vacuna eficient**”, que consisteix a **treballar la coeducació** que forma en valors igualitaris i aporta una ruptura amb els valors tradicionals.

Aquest **8M**, d’una manera o una altra, seguirem en la lluita i alçarem la nostra veu i el nostre puny per les nostres reivindicacions.

“Contra el masclisme lluitam per una vacuna efectiva que aturi el contagi i la seva propagació”

**Secretaria de la Dona STEI Intersindical i
Organización de Mujeres de la
Confederación Intersindical**